

Sygn. akt IV CSK 100/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku H. Z., J. Z. i R. Z.
przy uczestnictwie [...] Przedsiębiorstwa [...] Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w W.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 lipca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 31 października 2013 r., sygn. akt I Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. ustala, że każdy z uczestników postępowania ponosi koszty postępowania kasacyjnego związane ze swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy złożyli skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 23 czerwca 2013 r., w którym oddalono apelację tych wnioskodawców, wniesioną na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 7 maja 2013 r. W postanowieniu tym rozstrzygnięto o obciążeniu nieruchomości wnioskodawców, opisaną w pozwie, służebnością przesyłu na rzecz uczestnika postępowania (korzystanie z posadowionej na tej nieruchomości podziemnej sieci ciepłej).

W skardze kasacyjnej podnoszono zarzuty naruszenia art. 140 k.c. w zw. z art. 305² § 2 k.c., art. 233 § 1i § 2 k.p.c. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wnioskodawcy stwierdzili, że w rozpoznawanej sprawie występuje zagadnienie prawne, związane ze stosowaniem art. 305² § 2 k.c. i wyraża się ono w tym, jak należy rozumieć sformułowanie „odpowiednie wynagrodzenie w zamian za ustanowienie służebności przesyłu”, przyjęte w art. 305² § 2 k.c. Według skarżącego, w treści tego przepisu nie określono kryteriów obliczenia wspomnianego wynagrodzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Analizując treść obszernego uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, treść skargi kasacyjnej wnioskodawców i zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania (pkt IV skargi), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o ustanowienie służebności przesyłu za wynagrodzeniem nie występują przesłanki uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania, przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W orzecnictwie Sądu Najwyższego (m.in. powoływanym szeroko w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, s. 7) wyjaśniono już to, jakie kryteria mogą wyznaczać rozmiar „odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu” w rozumieniu art. 305² § 2 k.c. Przekonywająca i szeroka eksplikacja takich kryteriów przedstawiona została także na s. 7-9 uzasadnienia zaskarżonego postanowienia. Należy też stwierdzić, że wspomniana formuła prawna stanowi na pewno element tzw. prawa sędziowskiego, pozwalającego odpowiednio

indywidualizować przyjęte kryteria do okoliczności (ustaleń faktycznych) danej sprawy.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi wnioskodawców do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 108 § 1 k.p.c. i art. 520 § 1 k.p.c.

aw